

ler som det hedder i fagsprog, dekommissioneres. Så jeg vil sige, at hvis sikkerhed handlede om at om dirigere midlerne til dekommissionering, til afvikling, så ville der virkelig være indhold i at tale om sikkerhed.

Kl. 11.00

Men det er meget problematisk, fordi der er blevet argumenteret med sikkerhed i de bygninger, der er blevet færdige, bl.a. ved hjælp af Euratom-lånerammen, men reelt har det handlet om at udvide kapaciteten. Det gælder også det seneste værk, der har været på Euratoms låneliste, nemlig Cernovada i Rumænien.

Det hænger jo sammen med selve traktaten, for det er jo ikke traktatens formål at afvikle. Traktatens formål er at udbygge med a-kraft, og derfor er det vigtigt simpelt hen at sige: Vi vil ikke have den låneramme udvidet. Vi ved, at der er andre lande, der vil indtage dette standpunkt, Østrig vil, og vi håber på, at Tyskland også vil gå med, og det er jo sådan, at bare der er et land, der siger nej, så bliver lånerammen ikke udvidet.

Ved at sige det nej, åbner man for to ting, nemlig at man siger stop for, at der kommer flere lavtforrentede lån ind i det her, hverken til det ene eller det andet, og for en diskussion om, hvad det egentlig er for en sikkerhed, vi skal have i Europa og i de tilgrænsende lande på det her område, og hvordan vi får kanaliseret nogle midler over i at få afviklet de a-kraft-værker, vi har i Europa og i de tilgrænsende lande, som jo er det egentlig vigtige.

Med hensyn til det andet punkt vil jeg sige, at ordførerne har været forbeholdent positive. Hovedbekymringen går på, som jeg hører det, om en klar dansk udmelding under kommende forhandlinger om en ændring af Euratom-traktaten vil forstyrre den proces, der er med forfatnings-traktaten.

Vi har jo klart sagt i vores beslutningsforslag, at vi ikke ønsker en sammenblanding af de to ting. Vi ønsker selvfølgelig ikke, at det skal forstyrre de meget vanskelige forhandlinger om en forfatningstraktat for det udvidede Europa.

Vi er til gengæld ikke så overbeviste om, at en klar dansk udmelding vil forstyrre, for en klar dansk udmelding kan foregå på mange måder. Den kunne jo foregå ikke som det meget, meget, meget stille diplomati, udenrigsministeren lagde ud med, men med et lidt mere aktivt diplomati, hvor man brugte noget af sit krudt på at samle de lande, som gerne vil have en revision

af Euratom-traktaten, og prøve at snakke en strategi igennem med de lande og sørge for, at man allerede nu forbereder det lange seje træk, for det vil være et langt sejt træk at få indkaldt en regeringskonference, der kan forny Euratom-traktaten, eller ikke forny, men modernisere Euratom-traktaten, så den bliver en afviklingstraktat og en demokratisk traktat. Det vil tage mange år, bl.a. fordi der jo er lande i Europa, som baserer deres energiforsyning stærkt på a-kraft. 80-85 pct. af elektricitetsforsyningen i Frankrig er baseret på a-kraft.

Så jeg mener, at det vil være dejligt, hvis vi kunne overbevise udenrigsministeren om, at der findes en mellemvej mellem høj råben, som jeg tror udenrigsministeren kaldte det, nej, brølen var det, og meget, meget, meget stille hvisken, altså en almindelig snak med de lande for at holde den her gryde i kog.

Ingen af os ved endnu, hvordan det kommer til at gå med forfatningstraktaten. Det kan jo være, at iverne rent faktisk får den på plads. Derfor er mit spørgsmål også: Hvis det nu sker, er udenrigsministeren så parat til at lade sine medarbejdere, og også selv gå ind i det, arbejde sammen med Østrig og Irland for at mobilisere nogle flere lande, for at vi kan få indkaldt en traktatsforandringskonference – sikken et grimt ord, men det må det vel egentlig hedde – inden for en overskuelig tid? Det synes jeg faktisk er vigtigt.

Fru Elisabeth Arnold sagde meget klart, at lige så snart der er en afslutning på forhandlingerne om forfatningstraktaten, trækker Det Radikale Venstre i kamphandskerne på det her område og lægger maksimalt pres på regeringen. Men jeg vil egentlig gerne have ministerens refleksion over det, om han også ser det sådan, at det udelukkende er et spørgsmål om, at vi skal have overstået forhandlingerne om forfatnings-traktaten først, og lige så snart det er sket, er ministeren klar til at gå på banen og aktivt arbejde for, at vi får indkaldt en regeringskonference.

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Henrik Vestergaard til fru Anne Grete Holmsgaard. Fru Anne Grete Holmsgaard må godt blive stående.

Kl. 11.05

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Undskyld, jeg er vist ved at blive gammel. Jeg er meget, meget ked af det. Sådan er det.